Lieta Nr.A42367405
A1713-06/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 30. janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Kalvāne-Radziņa,

piedaloties pieteicējam *A.K.*, atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Saldus rajona Policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim Aleksandram Gluškovam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.K.* pieteikuma par Saldus rajona Policijas pārvaldes 2005. gada 15. jūlija lēmuma Nr.036/SR111784 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005. gada 9. augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.K.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Saldus rajona Policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) 2005. gada 15. jūlija lēmuma Nr.036/SR111784 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

[2] 2005. gada 22. jūnijā Saldus rajona Policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektors sastādīja protokolu un lēmumu par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē Nr.SR 111784, kurā konstatēts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[8] panta piektajā daļā, un pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 10 apmērā.

Šo protokolu un lēmumu pieteicējs apstrīdēja, un atbildētājs ar Lēmumu atstāja spēkā Saldus rajona Policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektora 2005. gada 22. jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.036SR111784.

[3] Nepiekrītot šim Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt šādu iemeslu dēļ:

[3.1] Pieteicējs norāda, ka 2005. gada 22. jūnijā plkst.22:25 ceļa posma Rīga-Saldus 93. kilometrā veicis piespiedu apstāšanos sakarā ar ceļu policista zižļa vicināšanu ceļa kreisajā pusē (no pieteicēja puses). Pieteicējam tika sastādīts protokols. Pieteicējs apstājies tieši pretī trafaretajai ceļu policijas mašīnai ceļa labajā pusē. Pieteicējs bija apdzinis smago kravas automašīnu, kura brauca ar ātrumu aptuveni 70-75 km/h un traucēja satiksmi vēl daudziem ceļu satiksmes dalībniekiem. Apdzīšanas manevru pieteicējs veicis ar atļauto braukšanas ātrumu.

[3.2] Ceļu policists no liela attāluma, nepienākot pie apturētās automašīnas, nestādoties priekšā un nepasakot apstādināšanas iemeslu, pieteicējam paziņoja, ka ātrums bijis par lielu – 120 km/h. Pienākot pie automašīnas, pieteicējam palūdza automašīnas reģistrācijas apliecību un aizgāja, sakot, ka būs jāuzgaida. Tikmēr otrs policists piebrauca policijas automašīnu aiz pieteicēja automašīnas. Apmēram pēc 15 minūtēm atgriezās jau otrs ceļu policists, kurš, neievērojot formas tērpa nēsāšanas noteikumus (bez galvassegas), noaudzis ar nekoptu bārdu, nenosaucot savu vārdu, dienesta pakāpi un pārstāvamo rajonu, pajautāja pieteicējam, kur viņš strādā. Pieteicējs atbildēja, ka dien */dzēsts dienesta vietas nosaukums/*. Policists noteica, ka

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

tagad vajadzēšot kādu nošaut, lai samaksātu sodu. Policists paskaidroja, ka automašīnas ātrums bijis 120 km/h. Pieteicējam pēc viņa lūguma netika uzrādīts radars vai cita ierīce, ar ko tika mērīts ātrums.

[3.3] Pieteicējam tika uzrādīts protokols, saskaņā ar kuru viņš bija sodīts ar naudas sodu Ls 10 apmērā. Protokolam pieteicēja nepiekrita un vēlējās tajā ierakstīt savas pretenzijas. Tad pieteicējs tika psiholoģiski iespaidots no policistu puses. Tā rezultātā pieteicējs nepabeidza protokolā ierakstīt savus paskaidrojumus.

[3.4] Pieteicējs norāda, ka ir Latvijas militārpersona un viņam nav pieņemama tāda brutāla, necienīga, pazemojoša, godu aizskaroša un bravūrīga ceļu policista attieksme. Automašīnā pieteicējs neatradās viens, un visu notikušo nācās dzirdēt arī viņa līdzbraucējai.

[3.5] 2005. gada 20. jūlijā pieteicējs saņēma Lēmumu, ar kuru atstāts spēkā viņam uzliktais sods. Tajā netika konstatēts, ka policisti rīkojās nelikumīgi un sastādīja protokolu bez pamatojuma, bet gan par pamatu ņemta pieteicēja pagātne un fakts, ka viņš ir administratīvi sodīts. Policijas darbinieki rīkojās nicīgi, agresīvi un nelikumīgi izmantoja savas dienesta pilnvaras.

[4] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā atbildētājs norāda, ka lūdz pilnībā noraidīt pieteicēja prasījumu šādu apsvērumu dēļ:

[4.1] No administratīvā materiāla 036SR111784 redzams, ka Saldus rajona Policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektori 2005. gada 22. jūnijā plkst.22:32, veicot pa autoceļu Rīga-Liepāja Liepājas virzienā braucošās automašīnas MAZDA MX-3, valsts reģistrācijas Nr.*/dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, braukšanas ātruma mērījumu ar radaru „STALKER", Nr.29246, mērījumu ir veikuši atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu un radara lietošanas instrukcijas prasībām un nav pamata apšaubīt Ceļu policijas inspektoru objektivitāti. Pieteicēja minētais, ka īsi pirms pārkāpuma konstatēšanas viņš ir veicis ar ātrumu 70-75 km/h priekšā braucošā transportlīdzekļa apdzīšanu, nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai, jo atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu prasībām transportlīdzekļa vadītājs nedrīkst pārsniegt, maksimāli atļauto braukšanas ātrumu, tai skaitā arī apdzīšanas laikā.

[4.2] Pieteicēja apgalvojums, ka inspektoriem nav bijuši pierādījumi, kas apstiprinātu izdarīto pārkāpumu, jo viņi nav uzrādījuši braukšanas mērīšanas ierīci un ar to fiksēto braukšanas ātrumu, nav pamatots, jo:

[4.2.1] ātruma mērīšanas ierīcei „STALKER" metroloģiskā pārbaude ir veikta 2004. gada 23. decembrī SIA „Latvijas Nacionālais Metroloģijas Centrs" un ir izsniegts verificēšanas sertifikāts Nr.E2013V04;

[4.2.2] faktu, ka inspektori satiksmes kustības kontroli veica ar ātruma mērīšanas ierīci „STALKER", apstiprina ieraksts „Sakaru līdzekļu un Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu fiksēšanas tehnisko l[līdzekļu izsniegšanas un pieņemšanas žurnālā";

[4.2.3] ātruma mērīšanas ierīces „STALKER" izmantošana ir noteikta ar Latvijas Republikā spēkā esošajiem normatīvajiem dokumentiem un tās tehniskā raksturojumā nav paredzētas tādas funkcijas kā transportlīdzekļu fotografēšana un laika, kad mērīts transportlīdzekļa braukšanas ātrums, fiksēšana;

[4.2.4] neviens normatīvais dokuments nenoteic, ka pārkāpumu izdarījušā transportlīdzekļa vadītājam ir jāuzrāda fiksētais braukšanas ātrums vai radara dokumentācija, un amatpersona, kura veic mērījumu ar tehniskās kontroles ierīcēm, atbild par to, lai satiksmes kontrolē tiktu izmantotas derīgas un noteiktā kārtībā pārbaudītas ierīces;

[4.2.5] saskaņā ar spēkā esošo Iekšlietu ministrijas iekšējo normatīvo aktu prasībām Ceļu policijas inspektoram nav tiesību aicināt apturētā transportlīdzekļa vadītāju atstāt vadītāja vietu un pieaicināt to pie dienesta transportlīdzekļa. Šajā gadījumā inspektors rīkojies atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādīto argumentu pamata.

[7] Tiesas sēdē liecinieks Kaspars Štols liecināja, ka ar pārinieku brauca uz Saldus pusi, no kuras brauca sarkana automašīna. Nolēma pieslēgt radaru un pārbaudīt tās ātrumu. Ātrums bija 120 km/h. Nolēma apturēt automašīnu un sastādīt protokolu. Redzes lokā neviena cita automašīna nebija. Automašīnas brauca aiz mums brīdi, kad tika apturēta pieteicēja automašīna. Viņš esot stādījies priekšā un tika sastādīts protokols. Pieteicējs protokolam nepiekrita un lūdza uzrādīt radaru. Protokolu neparakstīja. Protokolu pieteicējam nesa kolēģis.

[8] Tiesas sēdē liecinieks Egīls Vītols liecināja, ka ar pārinieku brauca pa ceļu Rīga-Liepāja un 93.kilometrā brauca sarkana automašīna, tika veikti ātruma mērījumi, jo bija vizuāli redzams, ka tā brauc ātrāk par 90 km/h. Pēc tam nolēma apturēt automašīnu. Viņš nobraucis malā automašīnu, bet otrs pārinieks apturējis pieteicēja automašīnu. Pārinieks paņēmis pieteicēja dokumentus, bet protokolu pieteicējam nesa viņš pats.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[10] LAPK 149.[8] panta piektā daļa noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadracikliem, vieglajiem automobiļiem (..), izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā (*tiesību norma norādīta redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī*).

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā.

[11] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2005.gada 22.jūnijā plkst.22.32 vadīja automašīnu Mazda MX-3, valsts reģistrācijas numurs */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, Brocēnu lauku teritorijā ceļa 93 km pa autoceļu Rīga-Liepāja no Rīgas puses. Maksimālais atļautais braukšanas ātrums šajā vietā ir 90 km/h.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs vadīja automašīnu ar ātrumu 120 km/h (saskaņā ar mērierīces pieļaujamo kļūdu 113 km/h), respektīvi, vai pieteicējs pārsniedza maksimālo braukšanas ātrumu no 21 km/h līdz 30 km/h.

[12] 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 34.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 112.punkts savukārt reglamentē, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā), bet noteikumu 115.1.punkts - ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu (motocikli, tricikli, kvadricikli, vieglie automobiļi, kravas automobiļi, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusi) braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 90 km/h.

[13] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

[14] Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[14.1] 2005.gada 22.jūnija Saldus rajona policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektora Egila Vītola sastādīts protokols un lēmums par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē SR Nr.111784.

Ar protokolu konstatēts, ka pieteicējs 2005.gada 22.jūnijā plkst.22.32 vadīja automašīnu Mazda MX-3, valsts reģistrācijas numurs */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, Brocēnu lauku teritorijā ceļa 93 km pa autoceļu Rīga-Liepāja no Rīgas puses. Pēc mērierīces Stalker 29246 ar braukšanas ātrumu 120 km/h, aprēķinot pieļaujamo kļūdu, minimālais braukšanas ātrums 113 km/h pie atļautā 90 km/h.

Ar protokola saturu pieteicējs tika iepazīstināts. Paskaidrojumu ailē pieteicējs norādījis: „nepiekrītu, jo neuzskatu šāda pārkāpuma pamatotību".

[14.2] Liecinieka Kaspara Štola liecība tiesas sēdē, kurā tas liecināja, ka ar pārinieku brauca uz saldus pusi, no kuras brauca sarkana automašīna. Nolēma pieslēgt radaru un pārbaudīt tās ātrumu. Ātrums bija 120 km/h. Nolēma apturēt automašīnu un sastādīt protokolu. Redzes lokā neviena cita automašīna nebija. Automašīnas brauca aiz mums brīdi, kad tika apturēta pieteicēja automašīna. Liecinieks esot stādījies priekšā un tika sastādīts protokols. Pieteicējs protokolam nepiekrita un lūdza uzrādīt radaru. Protokolu neparakstīja. Protokolu pieteicējam nesa kolēģis.

[14.3] Liecinieka Egila Vītola liecība tiesas sēdē, kurā tas liecināja, ka ar pārinieku brauca pa ceļu Rīga-Liepāja un 93.kilometrā brauca sarkana automašīna, tika veikti ātruma mērījumi, jo bija vizuāli redzams, ka brauc ātrāk par 90 km/h. Pēc tam nolēma apturēt automašīnu. Liecinieks nobraucis malā automašīnu, bet otrs pārinieks apturējis pieteicēja automašīnu. Pārinieks paņēmis pieteicēja dokumentus, bet protokolu pieteicējam nesa viņš pats.

[15] Izvērtējot minētos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa secina, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu, Ceļu policijas darbinieku Kaspara Štola un Egila Vītola liecinieku liecībām tiesas sēdē un tiesā sniegtajiem pieteicēja un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumiem par faktiem ir pierādīts, ka pieteicējs 2005.gada 22.jūnijā vadīja automašīnu Mazda MX3 ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/* Brocēnu lauku teritorijā ceļa 93 km pa autoceļu Rīga-Liepāja no Rīgas puses ar ātrumu 113 km/h pie atļautā 90 km/h, līdz ar to izdarīja pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK $149.^{8}$panta piektajā daļā.

[16] Tiesas ieskatā tam apstāklim, ka policijas darbinieki neuzrādīja pieteicējam radara mērījumus nav izšķirošas nozīmes pieteicēja izdarītā administratīvā pārkāpuma konstatācijā *(skat Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 22.decembra spriedumu lietā Nr. A42243505).*

Pieteicēja vadītās automašīnas ātrums ir fiksēts ar sertificētu mērierīci Stakler 29246, par ko lietā strīds nepastāv. Šī mērierīce ir paredzēta transporta līdzekļu ātruma mērīšanai. Līdz ar to tiesai nerodas šaubas, ka minētās mērierīces mērījumi būtu apšaubāmi.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

Tiesa uzskata par pierādītu arī faktu, ka ātrums ar mērierīci Stalker 29246 tika fiksēts tieši pieteicēja vadītajai automašīnai. Minēto pierāda liecinieku liecības tiesas sēdē, kurās viņi norāda, ka redzes lokā neviena cita mašīna netika konstatēta.

[17] Tiesa uzskata, ka par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai nevar būt pieteicēja pieteikumā aprakstītā policistu attieksme pret pieteicēju. Policijas darbinieku izteikumi paši par sevi nevar mainīt pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka šajā sakarā pieteicējs jau ir izmantojis savas tiesības un sūdzējies augstākā iestādē par policijas darbinieku necienīgu uzvedību. Uz šo sūdzību pieteicējs ir saņēmis Saldus rajona policijas pārvaldes 2005.gada 15.jūlija atbildes vēstuli Nr.20/342931. Tādejādi pieteicēja sūdzība par policijas darbinieku necienīgu uzvedību nav atstāta bez ievērības.

[18] Saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta piekto daļu par izdarīto pārkāpumu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Pieteicējam ir piemērots naudas sods desmit latu apmērā. Līdz ar to ir svarīgi noskaidrot, vai iestāde nav pieļāvusi kļūtu lietderības apsvērumu izdarīšanā, pieņemot šāda satura administratīvo aktu.

[19] Tiesa konstatē, ka pārsūdzētajā Lēmumā, nosakot soda apmēru, ir ņemts vērā tas, ka pastāv administratīvo atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu. Proti, pieteicējs gada laikā jau ir sodīts par līdzīgu pārkāpumu (lietas lapa 24).

Ņemot vērā šo apstākli, atbildētājs pieteicējam ir piemērojis normas sankcijā paredzēto naudas sodu – desmit lati. Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā atbildētājs pareizi ir izdarījis lietderības apsvērumus un nav pieļāvis kļūdu administratīvā akta satura noteikšanā.

[20] Tiesa neatrod nevienu citu procesuālu vai formālu pārkāpumu, kas būtu par pamatu pārsūdzētā Lēmuma atcelšanai. Līdz ar to pārsūdzētais Lēmums ir atzīstams par tiesisku administratīvo aktu un nav atceļams. Savukārt pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

A.K. pieteikumu par Saldus rajona Policijas pārvaldes 2005.gada 15.jūlija lēmuma Nr.036/SR111784 atcelšanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007.gada 30.janvārī.

Tiesnese K.Kalvāne-Radziņa

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com